

George Cosbuc - universul poetic

Originalitatea poetului se afla in versurile de inspiratie din viata satului, in modalitatea in care constiinta artistului se acorda cu istoria si aspiratiile poporului nostru, cu functia social-educativa si estetica a epocii in care a trait scriitorul.

Cele mai multe dintre poeziile lui Cosbuc sunt erotice. Lirismul poetului este insa obiectiv, in sensul ca poezia exprima sentimentele flacaului sau ale fetei, in criza erotica a varstei, evocand sfiala, candoare, saga, incertitudine, patima sau vrajba.

Decorul este rustic, iar idila rezulta din manifestarea elementara, spontana, a instinctului erotic.

Poeziile cosbuciene surprind fie criza puberala ("La oglinda"), fie durerea resimtita in urma pierderii iubirii ("Cantecul fusului"), fie indarjirea din sufletul fetei sau flacaului cu inima indurerata ("Dusmancele", "Numai una!").

Invertindu-se in jurul aceluiasi univers rural, George Cosbuc intentionase sa realizeze un epos national, in genul "Iliadei" sau "Eneidei", pe motive folclorice si de mitologie romaneasca.

Din proiectata epopee, doua balade vorbesc despre marile evenimente din viata satului: "Nunta Zamfirei", transfigurand ceremonialul nuntii taranesti si "Moartea lui Fulger", evocand stravechiul ritual al inmormantarii. In ambele lucrari predomina o atmosfera fabuloasa, de basm.

Cunoscand realitatea umana a satului, diferentiata si sub aspect moral si economic, poetul dedica o parte din lucrarile sale domeniului social. Dispretul fata de ciocoi bogati, capata accente de manie in poezii ca "Hora".

Elegiaca in tonalitate, asemeni versului popular, "Doina" lui Cosbuc e o sinteza a cantecului de jale si de dor neimplinit, a razvratirii poporului impotriva exploatarei.

Poezia "Noi vrem pamant!", unica prin violenta acuzarii, exprima raspicat atitudinea autorului in problema taraneasca. Aici pamantul se identifica cu tara, cu istoria ei, udata de sange de taran si lacrimi de suferinta.

Poetul a inteles istoria ca o neintrerupta lupta pentru libertate sociala si nationala. Simboluri ale acestei lupte sunt Decebal, legendarul Gelu, Mihai Viteazul, Tudor Vladimirescu ("Decebal catre popor", "Moartea lui Gelu", "Pasa Hassan", "Oltenii lui Tudor").

Cosbuc rememoreaza episoade eroice (volumul "Cantece de vitejie"), inscise in istoria glorioasa a Razboiului de Independenta din 1877, si evoca vitejia luptei in modalitatea scrisorii populare, cu intelegerea cu care tarantul ostas a luptat pentru dezrobirea tarii ("Povestea caprarului").